

ת"פ 31175/06/21 - מדינת ישראל - תביעות חדרה - נגד יצחק איציק לאמש

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 31175-06-21 מדינת ישראל נ' לאמש
תיק חיצוני: 234963/2021

בפני	כבוד השופט אהוד קפלן
מאשימה	מדינת ישראל - תביעות חדרה
נגד	
נאשם	יצחק איציק לאמש ע"י ב"כ עוה"ד עומר מסארווה

החלטה

הנאשם הורשע על פי הודייתו בהסעת 5 שוהים בלתי חוקיים.

ביום 14/8/22 נגזר דינו והוטלו עליו העונשים הבאים:- חודשיים מאסר בעבודות שירות (תחילת מועד עבודות השירות נדחה לסוף השנה- לבקשת הנאשם), 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים ופסילת רישיון הנהיגה על תנאי - למשך 45 יום.

ביום 30/8/22 הגישה המאשימה בקשה לחילוט הרכב ששימש בביצוע העבירה - רכב שנתפס ביום ביצוע העבירה ושוחרר בתנאים במסגרת בקשה-להחזרת-תפוס שהגיש הנאשם - (ה"ת 58804/02/21). בין השאר הפקיד ₪ 30,000 בקופת בית המשפט.

ביום 24/8/22 הגיש הנאשם בקשה לביטול תנאי שחרור הרכב והשבת הכספים שהופקדו בקשר אליו אשר הועברה לתגובת המאשימה שהתנגדה לה מאחר שבכוונתה להגיש בקשה לחילוט הרכב.

משכך, החליט כב' השופט אחטר שדן בתיק הבקשה להחזרת התפוס - כי דינה של בקשה זו להיות מוגשת בתיק העיקרי.

לטענת המאשימה - הנאשם הודה בביצוע העבירה ובשימוש ברכב ואינו חולק על בעלותו ולכן היא מבקשת את חילוט הרכב בהתאם לסעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש],

תשכ"ט-1969.

לטענתה שווי הרכב כיום כ 70,000 ₪.

לטענת ב"כ הנאשם - בכתב האישום אמנם נטען שקיימת עתירה לחילוט הרכב - אלא שהוראת החיקוק שצויינה היא עמוד 1

פקודת הסמים המסוכנים - ולא סעיף 39 לפסד"פ.

עוד טוען ב"כ הנאשם כי אמנם סמכויות החילוט בהוראות הדין השונות מקבילות זו לזו - אך מכך שהמחוקק קבע תנאים מיוחדים בעניין חוק הכניסה לישראל - יש להפעיל את סמכות החילוט במקרים של הסעות חוזרות ונשנות ולא במקרה של הסעה בודדת.

דין והכרעה:

העובדה שבכתב האישום צוינה הוראת חוק לא מתאימה - אינה מעלה ואינה מורידה.

די בכך שהמאשימה הודיעה על כוונתה לחלט את הרכב וניתן לעשות שימוש בסמכות החילוט שבפקודת סדר הדין הפלילי.

לגופו של עניין - בת"פ **14629-04-12 (מחוזי ירושלים) מדינת ישראל נ' גועבה** נקבע כי: "בהתאם להוראת סעיף 39 לפקודה, מוסמך בית-המשפט להורות, על-פי שיקול דעתו, על חילוט רכוש בנוסף לעונש שהוא גוזר על נאשם שהורשע בפלילים, זאת בהתקיים התנאים המלאים בסעיף, ובכללם - "אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ" (ראו: רע"פ 4105/06 ג'אבר נ' מדינת ישראל (2.1.07)). על-פי הסעיף האמור, צו חילוט יכול להיעשות בין בגזר-הדין, ובין על-פי עתירה נפרדת מטעם תובע. הואיל וסמכות החילוט היא סמכות שברשות, והיות שדינו של החילוט כדין עונש, מצווה בית-המשפט לתת דעתו גם על השלכות החילוט וכיצד הוא משתלב במערך רכיביו האחרים של גזר-הדין (ע"פ 6234/03, מדינת ישראל נ' מראד זיתאוי (9.3.05)). חילוט, על בסיס הסעיף הנ"ל, נועד למנוע ביצוע של עבירות באמצעות אותו רכוש, למנוע מעברין את שכר העבירה, או להבטיח תשלומי של קנס (ע"פ 2963/13, מדינת ישראל נ' פלוני (10.2.14) בפסקה 34). חילוט רכוש בנוסף לעונש, בעקבות הרשעה, "לא ייעשה כדבר שבשגרה, אלא רק במקרים שבהם קיימת זיקה מובהקת בין ביצוע העבירה לבין הרכוש שחילוטו מתבקש, ובשים לב למכלול הענישה בנסיבות העניין" (ע"פ 2963/13, בעניין פלוני, לעיל). כן נפסק, כי שיהוי בהגשת בקשת חילוט לפי סעיף 39 לפקודה, יכול שיהווה שיקול לדחיית הבקשה (ע"פ 149/89 נתן הופמן נ' מדינת ישראל (6.6.1989); וב"ש (י-ם) 5140/05 מדינת ישראל נ' סעיד בלאוומה (5.9.06)).

ומהכלל אל הפרט:

הרכב שנתפס שימש לביצוע עבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים.

קיימת סמכות להורות על חילוטו והודעה על כוונה כזו נמסרה בכתב האישום, וגם בדיון בבקשה להחזרת התפוס.

אין מחלוקת על כך שהסמכות קיימת גם לאחר מתן גזר הדין, שאגב: אינו חלוט.

השימוש בסמכות הוא בשיקול - דעת - וזהו תחום המחלוקת.

חומרת העבירה בנסיבות בהן נעברה - הסעת 5 שוהים בלתי חוקיים - מצדיקה עקרונית חילוט.

מחמת הצורך שהוראת החילוט תשתלב ברכיבי הענישה האחרים - אני מורה על חילוט חלקי של 10,000 ש"ח מתוך הכספים שהופקדו עם שחרור הרכב.

יתרת הכספים תוחזר והמגבלות שנרשמו במשרד הרישוי - מבוטלות.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ח' אלול תשפ"ב, 04 ספטמבר 2022, בהעדר
הצדדים.